

stadig ifølge Referatet i det nævnte Blad —: Vi har her paa Sjælland ca. 30 Læger, der misbruger Sygekasserne, medens vi har 300, der er ganske forstaaende, og vi har ikke kunnet faa disse 300 Læger til at bremse de 30 Læger, som udnytter Sygekasserne for stærkt; ogsaa nogle Medlemmer misbruger Sygekasserne med Hensyn til Medicin, saaledes har en Familie paa eet Aar brugt for 84 Kr. Brystsaft. Disse Udtalelser, der fremkom paa det nævnte Møde, tyder paa, at man ogsaa herovre paa Sjælland, som jeg ved det er Tilfældet i Jylland, er klar over, at her er et Forhold, vi skal være opmærksomme paa, naar der er Tale om Sygekasselovens Revision.

Den Bestemmelse, vi fik i 1921, blev anvendt i 1924, da vi i Jylland havde Konflikt med Lægerne, og dette Princip havde til Følge, at de jydsk Landkasser, der i 1923 gennemsnitlig pr. Medlem havde betalt 9 Kr. 67 Ø., i 1924 gik ned til at betale 5 Kr. 69 Ø. i Lægeudgifter, altsaa en Nedgang fra 1923—24 paa 3 Kr. 98 Ø.; men da vi i Slutningen af 1924 fik en Overenskomst, der kom til at virke i 1925, steg Lægeudgiften pr. Medlem pludselig fra 5 Kr. 69 Ø. til 10 Kr. 18 Ø. pr. Medlem, en Stigning paa 4 Kr. 49 Ø., d. v. s. næsten lige saa meget som hele Lægehjælpen pr. Medlem i 1914. Det er Tal, som i hvert Fald for mig tyder paa, at der er sket Misbrug, og det er min Opfattelse, at den eneste Vej, vi herindefra har at gaa, er at følge det sunde Princip, at Medlemmerne kan komme til at betale en Part af Lægeudgifterne.

Der er sagt, at nu vil Lægerne gaa ned med Honorarerne. Det er muligt, og det er glædeligt, hvis det er Tilfældet. Jeg har i Dag i et københavnsk Blad set et Interview med Formanden for Dansk Lægeforening, Professor Soph. Bang, som udtalte sig i den Retning. Jeg skulde hilse det med stor Glæde, hvis det skete. Derved vilde det Middel, som her stilles til Sygekassernes Raadighed, for saa vidt blive overflødig — for det er jo ikke saadan, at det paalægges Sygekasserne at betale en Del, men de stilles frit, om de vil have fri Læge eller kræve, at deres Medlemmer skal betale indtil $\frac{1}{4}$ af Lægeudgifterne. Og det er jo i Virkeligheden ikke noget nyt Krav, her stilles i det Ændringsforslag, Ministeren har stillet, og som vi har tiltraadt. Vi har i Virkeligheden i en hel Aarrække haft noget tilsvarende i vore Sygekasser, idet man indførte Sygesedler, som Medlemmerne skulde betale for. De skulde betale indtil $2\frac{1}{2}$ Kr. for en saadan Syge-

seddel, og der er mange Sygekasser, der anvender dette. Af 1647 Sygekasser har i 1925 1014 anvendt Sygesedler. Men det har ikke indbragt ret meget, for Lægerne vil ikke kontrolere disse Sygesedler, og desuden betales de, efter at de er anvendt. Det er altsaa et mindre Beløb, Sygekasserne faar ind derved. De 1014 Kasser, som har haft Sygesedler, har paa den Konto i 1925 kun faaet 319 000 Kr. ind, og det er alt for lidt. Men man har faktisk fra Administrationens Side godkendt dette Princip, at Medlemmerne kan, naar Kassen paa sin Generalforsamling bestemmer det, komme til at betale en Del af Lægeudgifterne.

I Norge er man gaaet den Vej og har opnaaet et godt Resultat. Man fik i Norge i 1925 en Ordning med Sygekasserne paa den Maade, at de statsanerkendte Sygekasser fik Ret til at udbetale et bestemt Beløb pr. Lægeydelse til Lægerne, og hvis Lægerne vilde have mere, skulde Medlemmerne selv betale det. Denne Ordning har i Norge, hvor Lægeudgifterne ogsaa er gaaet stærkt i Vejret, ført til, at for hele Landets Vedkommende er Lægeudgiften pr. Medlem gaaet ned fra 19 Kr. 15 Ø. til 15 Kr. pr. Medlem. Det er store Tal, men i Norge regner man Mand, Hustru og Børn kun som eet Medlem. Det vil i Virkeligheden komme til at betyde det halve Beløb her, hvor Mand og Hustru hver regnes for eet Medlem. I Oslo er Lægeudgifterne gaaet ned fra 23 Kr. 83 Ø. til 15 Kr. For hele Landet vil man for 1926, hvis man gaar ud fra, at andet Halvaar svarer til det første, komme til at svare 2,7 Mill. Kr. til Lægeudgifter.

Efter Ændringsforslag Nr. 20 kan man paa Landet etablere Lægevalg, som man har det i Byerne, altsaa i de Sygekasser, som betaler pr. Ydelse. Det vil altsaa ikke sige, at der skal etableres Lægevalg, men at Sygekasserne faar Lov til paa deres Generalforsamling at vedtage det, og det skal godkendes af Sundhedsministeren. Vi mener, at denne Ændring er nødvendig, ogsaa for at indskrænke de alt for store Lægeudgifter, idet Forholdet er det, at for mange Sygekasser paa Landet er der Adgang til 3—4—5 Læger. Man gaar med samme Sygdom fra den ene til den anden og fra den anden til den tredje og fra den tredje tilbage til den første, og naar baade Læge og Kørsel er gratis, ja, saa kan der ske Misbrug paa den Maade.

Efter Ændringsforslag Nr. 20, 2det Stykke, kan Sygekasserne med Ministeriets Godkendelse bestemme, om de vil yde fri